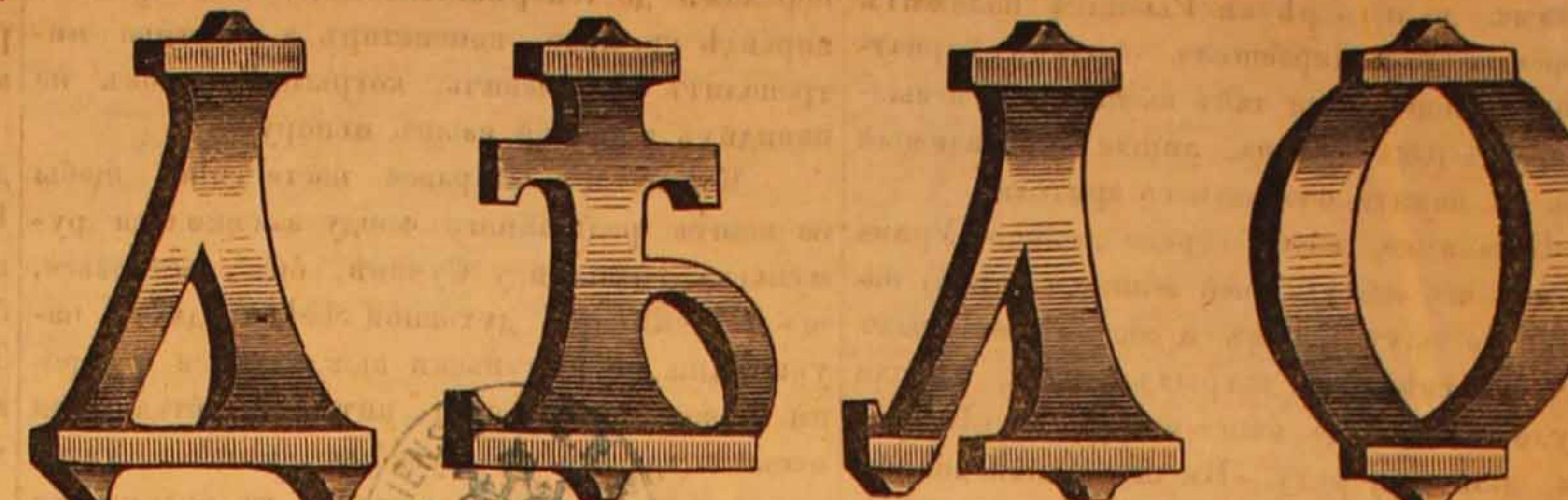

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы
кажды русскихъ сантъ) о 4-й год. попол. Адм. додатокъ
къ пътнаго 16-го въ посыпномъ для каждого мѣсяца.
Редакція, администрація и экспедиція подъ Ч. 44 улицы
Галицкой.
Всѣ знаты, побывки и рекламаціи належать пересыпать
подъ звѣзду: редакція и администрація „Дѣла“ Ч. 44 ул.
Галицкай.
Рукописи не возвращаются только на поправки застера-
жки.
Послѣднєе число стоитъ 12 кр. а. в.
Отъзвѣшины принимаются по чѣмъ 6 кр. а. в. бѣгъ сквозь
строки почтовокъ.
Рекламаціи не поспѣшайтъ вѣлько бѣгъ порта.
Предплату наложите пересыпать франко (наилучше
погодынскими перекомъ) до: Администрація часописи „Дѣло“
ул. Галицкая, Ч. 44.

Съ днемъ 1 (13) липня розпо-
чався III кварталь сегорбочного выдавництва
„Дѣло“. Просимо про то всѣхъ П. Т. нашихъ
Предплатниковъ, которымъ предплата теперь кон-
чается, о дальшу предплату, а залаягющихъ съ
предплатою о вырѣвнанье тои-жъ, тымъ боль-
ше, что будемъ мусѣли перерывать высылку
всѣмъ, который до 1 (13) липня не вырѣвнануть
залегостей, чтобы черезъ змененіе накладу
зменити и выdatki выдавництва.

Ново приступающій Предплатники на „Би-
бліотеку найзнателішихъ повѣстей“ доста-
нуть даромъ почтовокъ (6 аркушовъ) зачатой
повѣсти „Два мѣста“ Дикенса.

ДО РУСИНОВЪ Долинського и сусѣдніхъ повѣстей!

Братя!

Съ кождымъ рокомъ доли руского народу
стало тяжшо и тяжшо. Выdatki на потребы
державній, краевій, повѣстовій и громадскій що-
разъ збѣльшаются, а доходы не ростутъ въ
рѣвній мѣрѣ.

До тыхъ и іншихъ тягарївъ прилучаются
ше школы, который роблятъ неурегулований рѣки
нашимъ поламъ, а звѣрина нашимъ засѣвамъ и
худобамъ. Притисненій потребою, шукае нашъ
господарь помочи въ банку, и доводить до
того, что тратить свой грунтъ, свою батьков-
щину, и що-разъ больше рускій землѣ пере-
ходить въ чужій руки.

Рѣвночасно съ нашимъ майномъ, нашою
землею, затрачуются що-разъ больше и наші
народній права. Не можемо добити праў
нашої мовы, запорученыхъ конституцію, а
и въ іншій справы нашій мѣщаются чужій не-
пріязній їй люде...

Отъ нашихъ заступниковъ въ соймѣ и
радѣ державній не можемо ожидати, чтобы са-
мій оборонили наше добро и наші права. Народъ
бо, замашеній и придушеній, выбравъ себѣ
въ большій части заступниковъ такихъ, который
больше о свои спрѣвы дбають, якъ о его. Намъ
треба отже и самимъ взятися за дѣло!

Братя! Русини Долинського и сусѣдніхъ
повѣстей!

Нашъ Найснѣшій монархъ позволивъ
намъ згromаджуватися и радити о своихъ

справахъ. Для того збѣдимся вѣдь до Долини
въ Четверть дни 9 (21) Серпня и порадимося:

1) Якъ маємо користати зъ нашихъ кон-
ституційныхъ правъ, чтобы мы зъ нихъ боль-
ше користи мали, якъ досі?

2) Якъ маємо хоронити свою землю,
щоби не переходила въ чужій руки?

3) Якъ бы намъ устеречися тыхъ шкодъ,
що робить звѣрина нашимъ засѣвамъ и ху-
добѣ?

4) Якъ бы намъ заводити тверезость,
читальній, спѣвъ хоральний, крамниць, шпи-
хлѣръ, каси пожичковий, щоби тымъ выдобутися
зъ нашої цужди?

Приходѣть зъ кождой громады, приходѣть всѣ,
що дбаєте о свое власне добро! Вась кличе „Рада Народна“ долинська, которая
заявилася на тое, щоби боронити Вашихъ
правъ и помагати Вамъ въ Вашихъ потребахъ.

Возьмемся всѣ крѣпко за руки, а за-
ходы наші не будуть даремні!

Отъ Видѣлу „Рады Народної“.

Въ Долинѣ дни 21. Липня (2. Серпня) 1884.

Іосифъ Заліжбіскій, предсѣдатель. Володимиръ
Жегестовскій, заступникъ предсѣдателя. Тѣ-
одоръ Евлецкій, секретарь. Венедиктъ Ру-
жицкій, Николай Кобринський, Хризантъ
Колянковскій, Михайлъ Витвицкій, члены
видѣлу.

Въ дѣлѣ рускoi школы

народної у Львовѣ внесли сими днами интересованій Русини мѣста Львова слѣдуюче
письмо до президента мѣской репрезентації п. Домбровскаго:

Высокоповажаный Панъ Президентъ!

Послѣ разпорядженія Высокого министер-
ства просвѣты мають бути закрытія съ новымъ
рокомъ школьнімъ 1884/85 паралельній класъ
въ рускій школѣ вправѣ при ц. к. учительской
семинарії у Львовѣ, а число дѣтей бѣзъ рѣ-
дніць пола має вносити въ одній класъ що
найбѣльше — сорокъ.

Позаякъ Свѣтла Рада городска до теперъ
не рѣшила отворити школу народну на коштъ
города съ вкладовимъ языкомъ рускимъ, —
черезъ що наші дѣти будуть повѣблени мож-

ности побирати науку въ своїмъ матернімъ
языцѣ; позаякъ дальше спольна наука дѣтей
обоего пола не буде могла принести хорошихъ
результатъ, а навѣть на моральне вихованіе
дѣтей може вплинути шкодливо; наконецъ
позаякъ въ мысль обовязуючихъ законівъ осно-
вныхъ прислугує намъ Русинамъ, яко чле-
намъ города Львова, рѣвноуправненіе съ дру-
гими народностями, — съ польскою и жидов-
скою, которая мають школы народні, удержані-
вані въ фондовѣ города, — про те удаємося
до Вась, Высокоповажаный, съ умільнимъ про-
шеніемъ:

Высокоповажаный Панъ Президентъ, яко
начальникъ столицѣ Галичини, стоячи на сто-
рожи правъ конституційнихъ, зволить лаеково
взятии Пѣдписаныхъ въ свою оборону и причи-
нитися до того, щоби школа народна съ вы-
кладовимъ языкомъ рускимъ уже съ почат-
комъ школьнаго року 1884/85 на коштъ мѣста
була, отворена.

Слѣдуетъ 56 пѣдписовъ самыхъ мѣщанъ, ре-
мѣсниковъ и заробниковъ, по бѣльшій часті
родичевъ дѣтей, потребуючихъ науки въ рус-
кій школѣ.

Сподѣваемося, що се писмо, походяще
вже ѿ іншого рода жителївъ Львова, — а
не тыхъ, що „Gaz. Narodowa“ называє „wi-
cierzycielami“, — спонукає п. президента
поставити вже разъ дѣло рускoi школы на
порядокъ днівъ ради мѣста, — и що ре-
презентація Львова переконається о загальномъ
жаданію всѣхъ верствъ рускіхъ мешканцівъ
Львова, щоби чимъ скорше була отворена
руска школа.

Вандрѣвка рускoi молодїжі.

(І-га Кореспонденція „Дѣла“.)

Станиславовъ д. 5 л. серпня 1884

Оть часу послѣдньо мої додати минуло
три днѣ и перша частина вандрѣвки нашої
молодїжі скончилась ѿ прїїздомъ до Станис-
лавова. Неможливимъ було для дописувателя
подавати дїло „Дѣла“ крокъ за крокомъ до-
кладній звѣстки про хдѣ тои вандрѣвки. По-
кинувши Бориславъ, и ажъ до Болехова, ишла
та вандрѣвка сторонами далекими бѣзъ кому-
ніакації почтової. Надѣюсь однакожъ, що

Предплати на „Дѣло“ для Америкъ: для Россіи:
на пѣтнадцять роківъ . . . 12 кр. на пѣтнадцять роківъ . . . 12 руб.;
на пѣтнадцять роківъ . . . 6 кр. на пѣтнадцять роківъ . . . 6 руб.;
на чверть року . . . 3 кр. на чверть року . . . 3 руб.;
за додатокъ „Библіотеки“: на пѣтнадцять роківъ . . . 12 кр.;
на пѣтнадцять роківъ . . . 16 кр. на пѣтнадцять роківъ . . . 16 руб.;
на пѣтнадцять роківъ . . . 8 кр. на пѣтнадцять роківъ . . . 8 руб.;
на чверть року . . . 4 кр. на чверть року . . . 4 руб.;
за додатокъ „Библіотеки“: на пѣтнадцять роківъ . . . 15 кр.;
на пѣтнадцять роківъ . . . 7-80 кр.;
на чверть року . . . 8-75 кр.;
за додатокъ „Библіотеки“: на пѣтнадцять роківъ . . . 9-80 кр.;
на пѣтнадцять роківъ . . . 12-15 кр.

Для Заграниця, заѣзда Россія:
на пѣтнадцять роківъ . . . 15 кр.;
на пѣтнадцять роківъ . . . 7-80 кр.;
на чверть року . . . 8-75 кр.;
за додатокъ „Библіотеки“: на пѣтнадцять роківъ . . . 15 кр.;
на пѣтнадцять роківъ . . . 18 кр.

За Борислава, заѣзда Россія:

на пѣтнадцять роківъ . . . 15 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 7-80 кр.

на чверть року . . . 8-75 кр.

за додатокъ „Библіотеки“: на пѣтнадцять роківъ . . . 15 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 18 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 20 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 25 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 30 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 35 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 40 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 45 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 50 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 55 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 60 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 65 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 70 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 75 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 80 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 85 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 90 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 95 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 100 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 105 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 110 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 115 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 120 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 125 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 130 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 135 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 140 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 145 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 150 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 155 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 160 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 165 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 170 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 175 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 180 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 185 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 190 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 195 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 200 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 205 кр.

на пѣтнадцять роківъ . . . 210 кр.

гірску долину, яку напотыкала въ свой дірзь. Въ низу підъ кручею шум'яло рѣчка и клемотівъ тартакъ, громкій вистріль роздавався на другому вересі и покотився луною по межі провалами, — и лагодними струями лились въ долину Східницѣ авоки пісень „Миръ вамъ братъ“ и „Ще не вмерла Украина“. Швидко затымъ вандровка вийшла въ низъ долѣ кручею, черезъ тартакъ и стежкою по підмоклой, що не кошеной луцѣ къ невеличкимъ домикамъ, въ которыхъ мѣщевый комітетъ приготовивъ для неї гостинне привітте. Одинъ въ тихъ домиковъ — мѣщева пошта, а другій — пустка. Передъ колькома роками прибула якісь Полякъ, ех-обыватель чи що, до Східницѣ и маючи трохи грошей, ударившися въ промисль, т. є. почавъ копати нафту. Ото-жъ и вбудувавъ більше сей домикъ, понаймавъ роботниківъ и „ржондївъ“ и „закопавши“ 60 чи 80 тысячи капитала а не здобувши зовсімъ ніякого выску, спасся бѣгствомъ, покинувши и хату и закопы на божу волю. Исторія се звичайна въ нашихъ нафтовыхъ промислахъ, — а для нашої вандровки она на столько показалася користною, що та пустка за стараньемъ неутомимого мѣщевого комітету стала для неї гостиннѣмъ притулкомъ. Комітетъ той складався властиво лиши въ четырехъ людей, а именно: о. Ивана Чапельского въ Кропивника старого, п. Кульчицкого, починистра, Кралицкого и Коцка, східницкихъ обывателївъ, — ихъ коштомъ и заходомъ заставлена була въ виспе вгаданий хатъ достатна вечера для вандровниківъ. Крѣмъ вандровниківъ ваявъ участь въ той вечери такожъ дуже милый и пожаданый гость, проф. рускої гімназії Борковський, котрого дотепній и горачими патріотичними духомъ ограйти промовы поднесли духа всѣхъ до важного настрою. Переплачана співами и промовами вечера тяглась досить позно въ ночь. Межъ вандровниками засѣло такожъ колька мѣщевихъ господарївъ-селянъ, котрій любувалися гарнимъ співомъ вандровниківъ, и самі щирими та розумными словами додавали имъ охоту.

На другій день, поки до сніданя, одна частина вандровниківъ пішла на поблизу кій горбъ, оглянути опущеній копальнї скрахованого родака-предпріємця. Копальнї та мелянійно поглядають на гостинець, — якась худенька конина щипала траву передъ на-півъ розваленемъ будынкомъ, въ котрому запевно мали бути склады сподѣваныхъ земнихъ богатствъ; шахти, въ которыхъ мали выплысти та богатства, позакладаній дошками и поваживани гвоздями. Друга частина вандровниківъ оглядала копальнї князя Шварцбурга, въ котрихъ и доси робота йде. А по сніданю рушила вандровка підъ проводомъ о. Чапельского долѣ селомъ и маленькою та рѣдко учащаною дорожкою гірською черезъ лѣсъ до Урича. Породовѣ въ кождої лѣсової прогалини вилітало око на полудневий вахдѣ, де високо въ воздухъ висоцила своїй мавстатичній верхъ гора Коньова, котрою спідъ обливав Стрый, закручуючись гадюкою вѣтъ села Рыбника до Довгого. Та долина Стрый и долина впадаю-

чи тамъ до него рѣчки Рыбника належить безперечно до найкрасишихъ околиць карпатскихъ; фізіономія її такъ визначна и незвичайна, що-разъ бачена, лишає незгладимий слѣдъ въ памяті очарованого зрителя.

Невеличке, вбоге гірське сельце Урич (або, якъ єго зовуть самі селяни, Урвич) належить до тихъ Богомъ и людьми забутыхъ куточківъ світа, въ которыхъ, здається, ніколи не було и не буде якого-небудь живѣтшого жити, діїженія, руху. Въ подовжній долинѣ надъ малымъ потокомъ дрѣма оно спокойно, сонне якесь, мракою повите. Малесенька церковця підъ липами, убогій домъ священика и показній двѣ коршми, — се одинокій слѣдъ „духа часу“, провіваючого, куди ему хочеся. Школи що більше не завважають сюди. А предѣ-жъ въ лѣсистихъ провалахъ на всіхъ бѣтъ того села, въ величезнихъ кам'янихъ „бовдахъ“ якись давній вѣкі, якась старинна, дивна, за-пропавша культура записала твердими и глубокими буквами свої слѣди. Їхъ якихъ часобъ, въ якихъ добахъ походять тає слѣди, якъ цѣль мали ти люді, що ихъ съ великимъ трудомъ въ скалѣ вихолили, — о тѣмъ нашій історичній записки нѣчо не кажуть; бѣльше або менше загальну отповѣдь могла бѣти дати толькі археологія на підставѣ докладного розслѣдування и порівняння всѣхъ подобныхъ забутківъ въ Европѣ и въ іншихъ частяхъ старого світу.

Бовдь урицкій неразъ доси були описаній, але жаль сказати, вѣтъ тає описи були звичайно дуже недокладній. Описували ихъ звичайно люді, котрій о походженні и призначенні ихъ виробили собѣ въ гори якусь теорію и оттакъ підносили и описували толькі те, що до тої теорії підходило, а неразъ въ угоду той теорії и докомпонували богато дечого такого, чого на самихъ бовдахъ зовсімъ невидно и нема. Вандровка рускої молодїжи забавила на тихъ бовдахъ около 6 годинъ, не щадачи труду звидѣла вѣтъ ихъ закутини, доки толькі нога людска, дуже часто съ очевиднимъ небезпечнѣстю жити може пролѣти; та же вдаючись въ нѣякій теорії о походженні спотыканыхъ ту слѣдовъ людской руки, а постараюся дати читателямъ „Дѣла“ по можности докладний и обективный описъ обохъ урицкихъ каменівъ (Д. 6).

ДОПИСИ.

Зъ Черновець.

(Гр.-прав. консисторъ и прав. митрополитъ Андріївичъ Мораріу. Загальнє положеніе рускихъ дѣлъ на Буковинѣ. Страдалецъ о. Козарищукъ.) Передъ 20-ма роками звѣкли були Русини на Буковинѣ бѣтъ чужихъ, якъ Нѣмцівъ, Поляківъ и другихъ до Буковини приїжаючихъ людей чуті, що „Bukowina ist ein gelobtes Land“. Справдѣ на Буковинѣ давнійше добрѣ и Русинамъ жилося, бо отнoshенія другихъ краївихъ народностей (якъ Румунівъ) до Русинівъ не були виразній. Тоді нѣкто и не говоривъ о румунській народності, о патріотизмѣ на склонахъ таїа nostraræ, — а теперъ годъ Русинови призналися, що більше Русинъ. Сей

приведеній слова Головацкого були виголосії нимъ въ університетській катедрѣ у Львовѣ въ 1848 р. и що Головацкій въ той чась безперечно и фактично належавъ до передовихъ галицко-руськихъ людей.

Отже послухаймо, що говоривъ печатно Головацкій по 20 лѣтахъ про сихъ самыхъ передовихъ людей, значить и про себе самого: „Сій людѣ, — пише більше, — бачили, що галицко-руське письменство повинно влитися съ россійскимъ.“ — „Разсудительные люди изъ Галичинъ — говорить далѣ Головацкій, — признаютъ одну русскую народность, одну русскую литературу... Русские Галичане и Малоросси одинъ и тотъ же народъ съ Великороссами; они составляютъ одну національность по происхожденію, по исторії, по вѣрѣ, по языку и литературѣ.“

Противъ волѣ бажається спытати: коли Головацкій говоривъ правду про руску мову, руске письменство, про руску природу и т. д. — чи тоді, якъ бувъ рускимъ священикомъ и професоромъ університету, чи тоді, якъ ставъ православнимъ „генераломъ“ (Его Превосходительствомъ) у Вильнѣ и россійскимъ підданымъ?...

Костъ Одовець.

переломъ до теперішніхъ относинъ зробивъ вправдѣ гр.-прав. консисторъ а властиво митрополитъ Андріївичъ, котрій Русинівъ не навидить а рускій языкъ игнорує.

Консисторъ старався постепенно: щоби на коштъ релігійного фонду заложилася румунська гімназія у Сучавѣ, більше постарався, що въ семінарії духовній вѣтъ предметы науки лишь по румунськи викладаються и борони Боже, щоби якій питомець отважився испытъ здавати на рускій языцѣ... Такій питомець уже не має надїї въ будучності парохії дѣстати, лишь мусить вѣчно каратися на копературахъ.

Окрімъ сего, що Русини питомцѣ не мають можливості на своїмъ правами запорученімъ языцѣ вѣтъ предметівъ учиться, консисторъ старався що о тое, щоби якъ найменше Русинівъ до семінарії пріїмати. Коли-жъ котрого Русина приняли, то за чотири роки студій або випустили єго въ семінарія Румуномъ, а коли нѣ — то кидали єго въ копературу, ажъ поки ему „Русь“ не наприкрилася и більше если не Румуномъ то бодай хочъ „тихимъ Русиномъ“ ставися...

Дуже вигдній способъ винайшовъ собѣ консисторъ Русинівъ винародовляти! Пытають: чи довго тає буде? Може прйті часъ, що якъ то кажуть: *hodie mihi, cras tibi*. На се не вважає митрополитъ а користає сь свого чину, щоби Румунію дальше будувати. — По рускихъ селахъ парохи Румуни не уміють по руски читати, говорити и межи рускимъ народомъ жіють якъ межи ворогами. Румунські священики по рускихъ селахъ отправляють богослуження по румунськи, а митрополитъ самъ на визитації церквей въ рускихъ селахъ по румунськи богослуження отправляє и проповѣдь голосу нашого вислухати и напомнити нужденому положеню зарадити.

Не тайний суть намъ тії обставини наші, въ которыхъ живемо. Ми знаємо, що вишні земськихъ, — мы повинні глядати помочи себѣ самихъ. Наша нужда въ цѣлій нагоді відома Всеес. Консисторії, а коли може вѣдома, а нѣхто не жадає помочи, — она не займається.

Мы, дяки, вийшли вже въ великої частини, що мы, якъ підчиненій Всеес, митрополій Консисторії и Всеес. Душпастирії, вѣдомости Консисторії нѣчо дѣлати не будемо — и вѣтъ наші ухвали будемо піддавати осудові Консисторії и просимо єї, щоби нїкому положеню зарадити. Яко найлучший доказъ прихильності митр. Андріївича до руского народа и его священства наведу лишь одинъ фактъ, котрій ставися недавно въ Неполоковцяхъ. Наша архієрей спровадивъ о. Димитрія Козарищукъ въ гірь на адміністрацію до Неполоковець и обѣцявъ єго тутъ (понеже дѣдич неполоковецькій крійдь) на пароха запревентувати. Окружнимъ священикамъ Румунамъ, особливо о. Карапушу въ Пядиковець не на руку було о. Козарищукъ, Русяна, мати за сусіда, и тому они постаралися, щоби Румунъ о. Владъ прйті на пароха до Неполоковець. Митрополитъ зломавъ слово и уложивъ терно, до котрого не взято о. адміністратора Козарищукъ, але о. Влада, за которымъ — якъ явно говорять — підъєднана конпатронатка, панѣ Германъ Ольга (Румунка) вставлялася. О. Козарищукъ пригадавъ о. митрополиту єго дане слово и жалувався, що єго черезъ переношене матеріально руїновано. На се ему митрополитъ отповѣвъ, що не дасть єму презенты, бо більше до рускої неполоковецькій читальнї ходить и на однімъ бенкетѣ підносивъ тоасть на бітроджене буко-винської Руси.

Се отже достаточна причина, щоби руского священика, котрій скончиває теологію въ Чернівцяхъ и філософію у Вѣдні, по копературахъ матеріально и морально винищити. Помимо того, що о. Козарищукъ доказавъ, що більше такою тоаству не виносивъ, то все ему нѣчо не помогло и послѣднього часу навѣтъ єго до митрополита на авдіенцію не приспускають. Не жаль же теперъ Русинамъ, що живуть, Нѣмець и кождый другій має до митрополита приступъ, — лишь Русинъ православний а до того священикъ — нѣ. Чи Вы, о. митрополите, гадаєте собѣ тымъ популярнѣсть придати? О, мылитеся! Закимъ є, встановлюється, що Вы не лише для Румунівъ, але и для Русинівъ встє архієреємъ...

О сїмъ поступку архієрея довѣдалася громада и запротестувала противъ проекту консисторекого, щоби Румунъ прйті на пароха до Неполоковець и післала до консистори прослобу заохопрену 150 підписами парохіянъ, въ котрой заявляє, що она хоче лишь о. Козарищукъ, а о. Влада не прйті; побільше другихъ тяжкихъ закидовъ, закидають о. Владови и то, що більше будучи ще укінченімъ алюномомъ въ Неполоковцяхъ неправого ложа дитину оставивъ, и щоби спокойно висвятивши, своїй любовниці 450 зл. заплатити. Съ якимъ лицемъ більше теперъ на пароха до того всюди, въ кождомъ приходѣ бувъ дякъ

села прїде? Якъ видно, консисторъ не видає, чи достойний священикъ, чи вѣтъ, якій Румунъ...

Противъ о. Влада виступили такожъ Василь Тевтуль, и захадавъ бѣтъ консисторъ, щоби о. Козарищукъ оставилъ на парохії, більше ревній священикъ. Заразомъ залишивши Тевтуль съ цѣлою громадою, що если о. Козарищукъ вовмутъ въ парохії, то бѣтъ громадою перейде на унію.

Цѣкаво тепері анати, на чюю сторону стане за п. Тевтуломъ чи за п-ю Германъ? Удегто. Здається, що за тымъ другимъ. Тоді можна консисториї сказать: *Wir gratulieren Sie weiter zu...* а православіє постановити на турецькій лабки.. Може не сильна піддавання...

Зъ Рогатына.

(Збръ дяквег.) За приволомъ ц. к. староста въ Рогатынѣ вобралися дяки десантній бобрецького, рогатынського и ходорівського Рогатынѣ. На предсѣдателя збору упроводили. Иполіта Дзеровича, приходника въ Рогатына, а на его заступника о. Володимира Чубрикова, приходника въ Бабинець. На той революцію: *Попередъ всого мусимо прилюдно відомити, що мы, якъ підчиненій Всеес, митрополій Консисторії и Всеес. Душпастирії, вѣдомости Консисторії нѣчо дѣлати не будемо — и вѣтъ наші ухвали будемо піддавати осудові Консисторії и просимо єї, щоби нїкому положеню зарадити :*

„Попередъ всого мусимо прилюдно відомити, що мы, якъ підчиненій Всеес, митрополій Консисторії и Всеес. Душпастирії, вѣдомости Консисторії нѣчо дѣлати не будемо — и вѣтъ наші ухвали будемо піддавати осудові Консисторії и просимо єї, щоби нїкому положеню зарадити :
— Попередъ всого мусимо прилюдно відомити, що мы, якъ підчиненій Всеес, митрополій Консисторії и Всеес. Душпастирії, вѣдомости Консисторії нѣчо дѣлати не будемо — и вѣтъ наші ухвали будемо піддавати осудові Консисторії и просимо єї, щоби нїкому положеню зарадити :
— Попередъ всого мусимо прилюдно відомити, що мы, якъ підчиненій Всеес, митрополій Консисторії и Всеес. Душпастирії, вѣдомости Консисторії нѣчо дѣлати не будемо — и вѣтъ наші ухвали будемо піддавати осудові Консисторії и просимо єї, щоби нїкому положеню зарадити :
— Попередъ всого мусимо прилюдно відомити, що мы, якъ підчиненій Всеес, митрополій Консисторії и Всеес. Душпастирії, вѣдомости Консисторії нѣчо дѣлати не будемо — и вѣтъ наші ухвали будемо піддавати осудові Консисторії и просимо єї, щоби нїкому положеню зарадити :
— Попередъ всого мусимо прилюдно відомити, що мы, якъ підчиненій Всеес, митрополій Консисторії и Всеес. Душпастирії, вѣдомости Консисторії нѣчо дѣлати не будемо — и вѣтъ наші ухвали будемо піддавати осудові Консисторії и просимо єї, щоби нїкому положеню зарадити :
— Попередъ всого мусимо прилюдно відомити, що мы, як

тованый и чтобы анф громада анф священникъ не могли прийти дякъ неиспытаного. И съеть же дакъ щобъ отбувався два разы въ рѣкъ, а именно: въ Сыропустный четверть и въ четверть по Воздвиженю Ч. Креста. Зѣбрь предкладъ, щобъ испытъ отбувався въ урядѣ деканальвомъ при комиссии, зложено въ декана, священниковъ и одного дака, яко заступника службы церковной. Комиссія выдавала бы декреты здѣности, а Вс. Консисторіи ти-жъ подтверждала бы.

3. Каждый испытаный дакъ мае якіеъ честь оставати въ приходѣ на пробѣ, — часть знать Вс. Консисторіи назначити, — а по упавшему того часу мае получити декретъ постонного дака. Той декретъ мае мати таку силу, що дака потому не можна коли до вѣдобы оторвавти, а лишь на случай доказаної провини; на случай же немочи або ста-рости бытъ обовязаный держати на свою руку узбѣненого заступника. Тымъ способомъ запо-бгнеси не одной деморализаціи при згоди-вахъ дака.

4. Щобъ даки въ своїй бѣдности и въ пригодахъ мали якій фондъ запомоги, зѣбрь ухваливъ, щобъ ѿ року кожный дакъ зложивъ на такій фондъ 1 зр. и ѿбы Вс. Консисторіи позволила такожъ въ скарбони церковной 1 зр. ѿ року на туго цѣль отложити.

Коли Всеев. митрополича Консисторія одобрить ласкаю повыше точки ухвалы на-шого збору, — то мы зважаемо въ товари-ство статутове, щобъ могчи надъ своею долею радити и промышляти. Зѣбрь просить отже Всеев. Консисторію причинити до поправы долъ даковъ и въ загалѣ ужити потрѣбныхъ средствъ, щобъ званые даковъ отповѣдало вы-могамъ и потребамъ нашої церкви.

Иполитъ Дзеревичъ, предѣдатель; Плай Бойкевичъ, секретарь збору даковъ.

ПЕРЕГЛДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Рухъ выборчий) въ тыхъ краяхъ, де въ серпнѣ и въ вереснѣ маются отбуты выборы до сойму, знаходится вже въ познѣмъ ходѣ, а всѣ стороны приготавлються до борбы выборчої. — Отозва католико-консервативного комитету выбортого Австріи въ ѿшої кладе написка на то, ѿѣ цѣлої сторонництва есть „дер-жава на основахъ христіянськихъ, спровадливості и миръ межи народами Австрії, удержанье и за-щепчение продуктивного середного стану, школы въронсповѣдній и ѿщадності въ публичнѣмъ госпо-дарствѣ“. — Отозва въсказує надѣю переломити риди либеральной партіи, покликуюся на економи-чнай добѣгъ сторонництва консервативного въ разѣ державній, критикує строго дѣяльність партіи либеральной въ соймѣ ѿшої Австріи и взы-вае до борбы противъ либерализмови и радикализмови, который загрожаюти найвыше добро чо-ловѣка, религію и суспільний ладъ. — Майже рѣ-вичноно выдавъ отгозу выборчу такожъ комитетъ консервативный въ Зальцбургу. Отгоза възы-вае до выбору консервативно-клерикальныхъ по-словъ и въчиле яко заслуги клерикаловъ; зам-кнене гравицї ѿѣ стороны Россіи и Румунії, улегчена въ посѣщеню школы, ѿщадності въ вы-дахахъ на школу и реформу законодавства аграрного. — Принципи партіи консервативной осно-вуются на религії и моральности и они пред-ставляютъ покликаний до удержаня порядку, у-становленої Богомъ и забезпечения людскости, мира и добробыту.

(Программа принятія цѣларя пѣмѣцкого) вже зовѣмъ въготовлена и затверджена. — Дня 6 маи австрійскій цѣларъ въѣхавъ до Ебензе и тамъ сѣрео и повитае цѣларя Вильгельма. — Отъ 3 н. с. серпніи перебуваютъ вже въ Ишль кн. Гогенлое, кн. Турнъ-Таксисъ и многій другій до-стойники австрійскаго двора, а гостей зѣхалося такъ много, що не можуть знайти помѣщенія. — Министръ спраїа заграницніхъ гр. Кальники прихавъ 4 н. с. до Ишль и має въѣхати до Гастайнъ, де мае стрѣнутися съ кніземъ Бис-маркомъ.

(Прагска палата торговельна и abstinen-ційна политика Нѣмцівъ). Дня 4 н. серпніи от-булося перши засѣданье ческої палаты торговель-ної въ Празѣ, скликане для уконституования сей корпораціи. — Нѣмцѣ выбраній до палаты, не пришли на засѣданіе и въ ихъ имени отчтено заявленіе, що они лиши підъ тымъ условиемъ прїмуть участіе въ пракцахъ палаты, наколи будуть мали загарантованій свои права. — Палата прийла се заявленіе до вѣдомости и приступила до выборовъ, зъ которыхъ въѣховъ президентомъ Нѣмцѣ Рихтеръ. На слѣдуюче засѣданіе, которое має отбутися за 8 днівъ мають Нѣмцѣ прїйти въ комплекѣ, чи одинакожъ Рихтеръ прїме вы-боръ, ще не знати.

(Сполучене Галичини и Буковини). Справою сполученіе Буковини съ Галичиною, подне-сено ѿѣ передъ колькома мѣсяцами одною зѣльвійскихъ польскихъ газетъ, зачала на ново займатися федералистична праса. Кромѣ газетъ австрійскихъ вентилює теперъ се дѣло, именно варшавска „Gazeta Polska“. Она закидае буко-

винськимъ Полякамъ и Русинамъ, що не мають ясної политичнай программы, а такою програмою має бытъ посла „Gazeta Polsk-oi“ сполучене Буковини съ Галичиною.

(Угорскій президентъ министрѣвъ Tissa) въѣхавъ сими дніми на три недѣлѣ до Осгенде. По его поворотѣ зачнуто въ Вѣдніи конференціи министрѣвъ для обговоренія предложеній, которые мають бытъ представлени спольнимъ делега-ціямъ.

(Державній жлѣзинецъ). Съ днемъ 1 н. с. серпніи вѣшла въ житѣ нова организація австрійскихъ жлѣзинецъ державныхъ. Та ѿѣ ди-ректоровъ руху, который не належало вже до звязи захѣдныхъ жлѣзинецъ державныхъ, зложили дни 1 н. с. серпніи въ руки президента генеральнай дирекціи присягу и ѿѣ тогоже дня зачала функционувати нова корпорація. Австрійскій жлѣзинецъ державній обѣйтмають ѿѣ 4000 кило-метровъ, важнѣйшій линій зъ сеи сѣї якъ галицка жлѣзинца трансверзальная и жлѣзинца форарльбергска будуть однакожъ отданій до у-житку публики донерва познѣшъ.

ЗАГРАНИЦІЯ.

(Англія). Въ почі дни 2 о. м. заявивъ Гляд-стонъ на засѣданіе въ парламентѣ, що конферен-ція въ спраїа египетскихъ финансівъ розбилася. Англійскій предѣдатель кабінету старався зв-лити цѣлу вину на Францію, которая абсолютно отказалася ѿѣ всякої редукції процентовъ. Англія знову зъ своеї стороны не могла приняти пляну, который не забезпечувавъ бы ѿѣ выдатковъ на кошта заряду. Для того предложила она свої проектъ на три лѣта для пробы и на подстовѣ сего въсказала свою готовботь затягнута англій-ску 4½ миліонову пожижку, щобъ симъ способомъ улекши скорше розвязанье египетского пытана финансового. Предложеніе знову, яко сего дня зробила знову Франція, розбила черезъ те, що Англія боїтса, щобъ цѣла спраїа финансова Египту не стала передъ „ворожимъ трибуналомъ“, т. е. передъ комісіею довгу державного. Італія и Туреччина поширили англійскій предложе-нія, але представителъ Нѣмеччини, Россіи и Австріи отступили ѿѣ голосованія, позаякъ вы-дѣли, що спраїа ся не дастъ поршити, бо мінія дуже розходиться. Глядстонъ заявивъ даль-ше, що француско-англійска умова стратила симъ свое значение. Якъ палата послѣвъ приняла се заявленіе, доси ѿѣ не звѣстно. Декотрій журналы однакожъ, якъ примѣромъ „Observer“, радуются даже зъ сего заключенія конференції и намовля-ють вже до того, щобъ Англія завела протекто-ратъ надъ Египтомъ, на вѣбрь того, яко завела Франція надъ Тунісомъ. Зъ Франція нема ще жадної звѣстки про погляди на сю спраїу, позаякъ тамъ вѣй заняті конгресомъ для ревизії основныхъ законовъ; францускій журналы конста-туютъ лишь розбитье конференції и свободу дѣланія.

(Франція). Въ второкъ дни 4 с. м. зѣбрались въ Верзали съ великимъ торжествомъ конгресъ для ревизії основныхъ законовъ. Въ Парижі и на дѣбрци не було нѣчого надзвичайного, а сенаторы, министри выбиравли спокойно до Верзали на зовѣмъ новихъ возахъ, яко доставила имъ жлѣзинца захѣдна якъ разъ на се свято. Лишь передъ замкомъ зѣбралась буда бѣльша товпа. Конгресъ мавъ бути отворенъ о першой годинѣ и предѣдатель конгресу, Леборе, явився точно о сѣї годинѣ, засѣданье отворено однакожъ трохи познѣшъ въ сали, що колись служила на театрѣ отвореній въ дні подружини Людовика XVI. Члены конгресу подѣлилися на центрумъ, середну лѣвицю, лѣвицю и скрайну лѣвицю; радикалы и реакціонери сидять побѣчоѣ себѣ. Закимъ ѿѣ засѣданье открыто, повставъ въ сали такій шумъ и крикъ, що закимъ все успокоилося, требу було открытие отложити на трохи познѣшъ пору. Здавалось, що вже все утихло и предѣдатель конгресу піднѣсся, щобъ прочитати уставу, пѣслия котрои открывається конгресъ, коли наразъ ктоскъ крикуютъ: Чекайте трохи! И знову пов-ставть крикъ и шумъ. Коли же предѣдатель зая-вивъ, щобъ принятіе еп bloc правила для тел-рѣшного конгресу, яко уживалися на послѣдній зѣбровъ конгресъ народній, піднявся вже такій крикъ якъ то бувало на зборахъ великої рево-люції. Бесѣдники въстутили на трибуну по два, по три, одинъ другого хотѣвъ перекричати а на конецъ починались сварити съ собою. Коли Ферри выступилъ на трибуну, щобъ предложити проектъ змѣни основныхъ законовъ піднѣсся знову крикъ; многій почали кричати: Потворѣтъ насампередъ бюра! Крикъ и сварія не уставали помимо завѣзанія предѣдателя, такъ ѿѣ сей послѣдокъ мусѣцъ вѣйтъ зъ салѣ. Наставила перера. Доперва по годинѣ перерви на-ступивъ зѣбръ бюръ и Ферри предложивъ ре-золюцію на змѣну законовъ. Коли Тестелентъ за-жадавъ выбору комісіи, піднялася знову сварія, де мае она выбирати чи въ бюрахъ чи въ пле-numъ. Не було способу втихомирити розѣреныхъ. Доперва по промовѣ Клемансо постановлено от-ложити выборъ въ пленумъ на другій день. — Хинське правительство не хоче бѣльше заплатити якъ 3½ миліона франковъ отшкодованія, а фран-цускіе правительство жадало далеко бѣльшої суми. Коли отже не прїшло до порозумѣння, то фран-цускій посолъ Патнортъ мусѣцъ зѣбрать отно-шенія съ Хинами; въ наслѣдокъ сего адмиралъ Курбе розпочавъ вже вѣроятно военну операцио-нію.

(Італія). Агентія Стефаніи доносила, що передъ замкненiemъ конференціи въ Лондонѣ, італійскій пономочникъ заявивъ представите-лямъ державъ, що би застерѣгася на будуч-ність для Італіи свободу дѣланія, такъ ѿѣ Італія въѣховъ въ звязаною погляда-

ми въсказаными на конференції представителями державъ. — Около половины вересня отбудеся въ Ватиканѣ консисторія, на котрой папа замі-нує новихъ кардиналовъ. На кардиналовъ пред-ложений можа виними такожъ епископы вѣден-скій и севильський. Нунцій Феррата, который має місію въ Бернѣ въ Швейцарії, иде зъ бѣс до Константинополя, яко представитель Вати-кану на мѣсце Ротеліо, который знову перенесеній до Брукселя. Именование Ферратого має стояти въ певній звязи съ справою фанаріотскаго патріархату.

НОВИНКИ.

— Зѣбръ русногого Товариства Педагогичнаго въ Станиловѣ въ второкъ дни 5 л. серпніи вѣшавъ надъ вѣжко сподѣванье свѣтло и величаво и давъ най-лѣпшій доказъ, що наша учитель и учительки на-родній ясно и правдиво понимаютъ свою высоку задачу и ѿ груди ихъ перенята глубокихъ по-чутъємъ патріотичнімъ, котре съ пожертвованіемъ себѣ самыхъ приказує имъ спѣшити тамъ, де ихъ кliche спраїа такъ важного, такъ великого об-вязку, де ихъ кliche добро цѣлого народа. Мимо-рѣжихъ немаловажныхъ перепон, мимо не дуже свѣтлого своего положенія матеріального, не щадили они ѿѣ коштѣвъ нѣ труду, щобъ лишь прибути на зѣбръ до Станилову. Та мимо то-го, ѿѣ выдѣль центральный товариство не въ си-лѣ було подати членамъ обѣція зниженіе цѣнъ на жлѣзиниць (карти зниженій єзды, хочь выдѣль завчасу старався на нихъ, надѣшила такъ пізно, ѿѣ выдѣль не мігъ ихъ вже якъ розѣ-олати), прибула члены товариства дуже численно навѣтъ и зъ далекихъ сторонъ. Зъ поза Львова и ѿѣ Стрия, зъ Городенки и зъ надъ Збруча, зъ горъ коломийскихъ ѿѣ Яблонова, ба навѣтъ и зъ Буковини явилисъ они, ѿѣ радити надъ спольнимъ добромъ, надъ добромъ повѣреной имъ школы, надъ добромъ народа, середу которого они мають якъ тѣ свѣтила стояти. И дѣйстно, були то свѣтила не такъ, про которыхъ сказано, ѿѣ свѣтила розѣясняючій темноту яснімъ и здоровимъ свѣ-тломъ. Коли мы прислухалисъ нарадамъ сихъ членовъ на зѣбрѣ, коли мы почули здоровій и ясній ихъ погляди на нашу школництво и поба-чили ихъ ревній патріотизмъ, мы съ гордостю скажали собѣ: жіе народъ рускій и буде жити своюмъ власнімъ, інѣчимъ и нѣкимъ незакаламу-ченімъ жити, коли має такихъ свѣтлыхъ, та-кихъ ревніхъ просвѣтителей! До ѿѣсторя ста-членовъ та зѣблівъ на зѣбрѣ, коли мы почули здоровій и ясній ихъ погляди на нашу школництво и поба-чили ихъ ревній патріотизмъ, мы съ гордостю скажали собѣ: жіе народъ рускій и буде жити своюмъ власнімъ, інѣчимъ и нѣкимъ незакаламу-ченімъ жити, коли має такихъ свѣтлыхъ, та-кихъ ревніхъ просвѣтителей!

— Зъ Комарна пишуть намъ: Розпорядженіемъ ц. к. краевої ради школи забороняється въ школахъ народніхъ держати ѿѣти и открывати читальни. Се розпорядженіе однакъ, — якъ въсказувало вже „Дѣло“ на колькохъ слухачахъ, — ѿѣ въмѣрене лише противъ нашихъ русскихъ читальни, а противъ польскихъ зовѣтъ нѣ. Доказъ того місмо и у насъ въ Комарнѣ. Наша Ляхи вже ѿѣ року умѣстили собѣ свою читальню въ комнатахъ школи іній и розгосподарувалисъ мовы-бы въ своїмъ власнімъ дому. Се має однакъ ѿѣдини дуже ляхі и прікрай наслѣдокъ, а именно на тѣмъ терпять наші дѣти. Отъ коли въ Комарнѣ истине 4-класова школа, завѣгды въ першій класѣ А були дѣвъ паралельки, а ѿѣ часу, яко п. Ноель умѣстивъ въ школѣ польку читальню, збгнали до одної комнаты ажъ 130 дѣтей!...

— П. Станиславъ Гицкевичъ, бурмистръ мѣста Долини, членъ ради повѣтової и начальникъ філії рустикального банку, передъ арештованіемъ своїмъ признався до спронеїврена на школу банку рустикального звышъ 20.000 зр.

— Зъ Озѣрно пишуть намъ: Комисія за комісією вѣзьдить до Озѣрно на п. Осташевскаго, который було бурмистромъ въ Озѣрнѣ и ѿѣ тамъ тесъ. Зѣздивъ уже комисарь зъ выдѣлу красного, зѣздивъ якій п. комисарь податко-вый, зѣздивъ вже навѣтъ ц. к. судія слѣдчій зъ Золочевъ. П. Осташевскій звернувъ ѿѣ до каю громадской... и — и не знаємо, ѿѣ дальнѣше буде...

— Городска рада Праги удѣлила 2000 зр. на по-терпѣвшихъ ѿѣ повені Галичини.

— Єзуити запускають свої загони поза границю Галичини въ Россію. Власти россійскій въсказали у селянъ на Волынѣ єзуитскій грамоты, которими именують селянъ „апостолами“ єзуитизму. Власти россійскій почали бѣльше звертати увагу на ширене того єзуитскаго „апостольства“.

— Напытавъ себѣ бѣду — п. маршалокъ перемышльськай ради повѣтової. Середъ полудня, на публичній дѣрз, въ пригнутости многихъ робот-никовъ оказавъ інженерови (котрому выдѣль краевый поручичъ будову дороги) одно несалонове слово. Інженеръ отплативъ „рієклемъ за падобне“, п. маршалокъ злѣзъ зъ брычки и замахнувся до бѣбій. Толькожъ не би побивъ, а его

жил галицка дирекція, щоби завести однакові мірки куверти з маркою на звичайні листи, з рубриками на адреси, бо черезъ то, що тепер куверти не однакові, що марки ліплять по обидвох сторонахъ до вподоби и що неразъ на адресѣ трудно дошукувати имени адресата и місця призначення, — черезъ все те тепер при сортуванні листовъ богато терасся часу.

— Новий стацій телеграфічний от службою въ день буткіти для публичного ужитку въ Барановѣ и Курникахъ.

— Замокъ королевський въ Атенахъ згорѣвъ позавчера до гла. Сторожа пожарна и войско чинили, що могли, але за-для сильного вѣтру даремнъ були всі заходы. При ратованію 4 воїни погибли, 10 удушилося а 8 остали раненыхъ.

— На потерпѣвшихъ бѣгъ повенія прислали на руки редакції „Дѣла“: Веч. о. К. Єлевичъ зъ Уголькова отъ себе 1 зр., бѣгъ сестриць церкви 2 зр., 12 кр. разомъ 3 зр., 12 кр. Веч. о. И. Барбінскій зъ Постолівки 10 зр., а то: бѣгъ себе 80 кр., бѣгъ Алексія Пелешка 1 зр., Блажка Фургала 2 зр., Данила Чвалька 1 зр., Ивана Шмира 1 зр., Дмитра Питла 1 зр., Ивана Жмуда 50 кр. и Федька Киса 70 кр.

— Георгіхъ Лавбе, звѣстный нѣмецкій поэтичесател и драматургъ, умеръ сими днами у Вѣдна въ 79 роцѣ житія. Лавбе уродився въ Сиротгавѣ на Шлеску прускому, гімназію учились въ Глобовѣ вел. а на университетѣ ходивъ въ Галлье и Брецлавѣ. Въ 1832 перенѣсся до Липска и бѣгавъ вновій литературѣ. Тутъ громадились представителіи нового литературного направлія, т. зв. „das junge Deutschland“, до котрого належали такожъ Г. Гайне и Гукковъ. Въ 1834 р. Лавбе попавъ подъ судове слѣдство за политічніи рухи, бѣгавъ выгнаній зъ Липска, а опоболя якієвъ частъ арештованій въ Берлінѣ. Опоболя бѣгувъ подорожи по Франції и Алжіри (передъ тымъ ще по Італії). Въ 1848 р. належавъ до нѣмецкого парламенту, а въ 1849 р. перенѣсся до Вѣдна на артистичнаго директора вѣденського „Burghtheatru“ и занимавъ тую посаду до р. 1867, коли то обиавъ дирекцію мѣстного театру въ Липску. Тамъ пробувавъ три роки и зновъ повернувъ до Вѣдна, де занявъ заложеніемъ „Stadttheater“; котрый и отворено підъ его дирекцію въ 1872 р. Латературу свою карієру розпочавъ Лавбе драматомъ „Gustaw Adolf“, а потімъ выпустивъ исторично-политичніи екзизи, одинъ великий историчніи романъ „Der deutsche Krieg“ (30 лѣтна вѣдна), поэты и новелъ. Отъ 1841 р. однакъ по-вівавъ найбѣльше писанію штуць драматичніи — и піацізувавъ ихъ дуже богато. Отъ р. 1875 выходить у Вѣдна зборове виданье творівъ Г. Лавбе въ 15 томахъ.

— Добрій вѣсти. Архідіаконъ дръ Пелешъ вѣхавъ въ свои родніи стороны. — Жидовка рада мѣста Коломиї удѣлла почетне гарожанство маршалкови дру Зблікевичу и намѣстнику п. Залескому за заслуги при повенії.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Українського альманаха „Ради“ другій выпускъ перейшовъ уже цензуру и, — якъ доносить ківіока „Заря“, швидко появится зъ печати.

— „Пироги объ черницами, оловѣданіе Мирона***“ напечатане въ фейлетонѣ 47 ч. „Дѣла“ с. р., пе-ревѣвъ якієвъ п. Нелинъ на польскій языкъ и на-

печатавъ въ фейлетонѣ одною тутешною часописи. — „Букварь для шкіль нарідныхъ“ на Буковинѣ, уложеній учительемъ п. Еміліаномъ Поповичемъ въ Черновець, вже напечатаний и съ новыми 1884/85 рокомъ школиними увійде въ уживанье. П. Поповичъ — якъ доносить „Bukow. Paedagog. Blatter“ — практюе теперъ надъ укладомъ руководства для учителівъ: „Якъ учити після нового Букваря?“, котре буде вищепечатане до 3 (15) серпня с. р.

— Вийшла зъ друкарніи имени Шевченка книжочка: „Магазинъ церковный при „Народной Торговліи“. Папізованъ Данило Таначевичъ, рускій душпастирь зъ Закомара. Львовъ, 1884. Накладомъ Василя Нагорного. Передрукъ зъ „Дѣла“. Стор. 58.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. Ю. С. въ К. 2 зр.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

1009 (70-?) поручас

Спеціальніости и универсальний сред-
ства Французскій и іншій, якъ черезъ нию такъ
и черезъ інші фирмъ оповѣщуваній.

Въ друкарніи товариства им. Шевченка

(ул. Академична Ч. 8)

можна дѣстати по внизеной цѣнѣ:

Рочники часописи „Правда“:

Рочникъ IV зъ р. 1870	за 2 зр.
" V зъ р. 1872	2 зр.
" VI зъ р. 1873	2 зр.
" IX зъ р. 1876	2 зр.
" X зъ р. 1877	2 зр.
" XI зъ р. 1878 часть лит. 2 томы "	1 зр.
" XII зъ р. 1879	2 зр.
" XIII зъ р. 1880 часть I	50 кр.
"	1 зр.

Дальше можна набути слѣдуючій виданья б.

редакції „Правди“:

1. „Історія росія Костомарова“, перекладъ Ол. Барвінського томъ I за 60 кр., т. II за 50 кр., т. III за 60 кр.; всѣ 3 томи разомъ за 1 зр. 50 кр.
2. „Свѣтогляд українського народа“, Нечуя, за 50 кр.
3. „Повѣстки и оповѣданія“, Нечуя, за 30 кр.
4. „Кайдаша сема“, повѣсть Нечуя за 80 кр.
5. Федьковича „Довбушъ“, Заревича „Боднарівна“ и Федьковича „Якъ козакъ роги вѣ-правляють“ — по 10 кр.
6. „Галицко-руске письменство“ Драгоманова за 15 кр.

Крѣмъ того можна набути:

„Studies auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache“ von Dr. Emil Ogonowski за 2 зр. 25 кр. „Руска хата“, буковинській альманахъ Данила Млаки за 1 зр. 20 кр.

Други школиній: метрика школиня, либра 40 кр.; вѣказъ посѣщання школы и списъ учениковъ, либра по 60 кр.; завѣзанье до посыдання дѣтей въ школу, либра 40 кр.

Книжки тѣ можно замовити такожъ черезъ тов. „Просвѣту“. (3-?)

Подяка.

Богъ въ милости своїй наївъ: дні 27 л. липня с. р. о 11½ въночко пріїхало по короткій слабості нашъ отець крилъ. Іоанъ Жуковскій въ Кобакахъ, де въ затиші подгірськімъ по тяжкихъ трудахъ и досвѣдахъ сего житія доживавъ вѣку межі дѣтими и нашими щарими другами та сусѣдами, котрій для него вое були зъ широю прязнію и узнаваньемъ для трудолюбивого житія и щаро-руского серця, а коли довѣдались о кончинѣ Поклонного, громадно посібши оттака послѣднію прислугу и кинути грудку землі на могилу. Уважаюмо про-те святымъ обовязкомъ зложити Імъ всѣмъ щиру подяку за все те якъ и за оканане намъ щире сочувство въ на-шоїмъ нещасті. Даїмо предовѣдѣмъ Вп. и Всеч. Ординаріято ви и Капітуль и ихъ біоручниково Вп. о. крылъ. Вас. Фаціевичу привезшому зъ Львова на той сумній обрядъ; Вп. и Всеч. о. крылъ и дек. Лѣсевичу, Глинському, Сѣменовичу, проповѣдникамъ о. Колянинскому зъ Куть и о. Заклинському зъ Тростянця, о. Лукашевичу, Г. Дрогомирецкому, Мощору, Смаговичу, Михалевичу, Заревичу, Сінгалевичу, Окуневскому, Коржинському, Бѣлоусу, Бордайкевичу, Глѣбовицкому, Кобицькому, Добрянському, Кунинському, Сѣчинському, К. Дрогомирецкому, Рогужинському, Петровському, Однорогу, Мардорисевичу, А. Сімековичу, Вп. ии. богословамъ Дудыку, Лабѣви и всѣмъ другимъ, що причинились до звеличання сумного обраду.

Неменше даїмо Вп. ии. дру Скоморовскому и дру Антоневичу за ихъ безкористний трудъ підъ час слабості, пп. учителямъ Ка-зіевичу и Пасѣчнікому за вѣхъ помочь и пожертвованье підъ час похорону и честнымъ громаданамъ зъ Кобакъ за численну участъ въ похоронахъ. Всѣмъ Богъ нагородить свою милоштю, а бѣгъ нась прийметъ щиро руске спаси Боже!

Петро и Павлина Стефановичи, Госіць и Юлія Абрисовські, Симонъ и Евгенія Пітрушевські въ своїмъ, внуковъ и правнуковъ імені.

ОРИГІНАЛЬНИЙ
МАШИНЫ ДО ШИТЬЯ ЗИНГЕРА
одержали на выставѣ загальній
въ Амстердамѣ
першу и найвищу надгороду
дипломъ Гоноровий.

Такъ отже и тепер высокій прикметы тихъ машинъ здобули собѣ найкрас-
ше признанье, побідно якъ на всѣхъ дотеперъшніхъ виставахъ загальніхъ въ Вѣдни, Парижі, Філадельфії, де по безстороннімъ розслѣдуванію удѣлено оригиналніи маши-
намъ Зингера найвиши бѣтанаки. Помимо того силуются деякіи люде представити ori-
gin. машини до шитья Зингера въ влітку свѣтлѣ, а для осягнення тої цѣлі приїгають
прямо до брехнѣ, твердячи, що найвища надгороду въ Амстердамѣ не вѣсталася удѣле-
на ориг. машинамъ до шитья Зингера. Що тѣ твердженія не правдиві и подиктованій
только конкурентнію ваздростею доказує найвиши слѣдуючій витягъ зъ урядової
Амстердамської листы удѣленыхъ надгородъ.

Сполучений Державы північної Америки (стор. 27)

Ч. 5703 The Singer Manufacturing Co. Дипломъ Гоноровий, І. надгороду.

Нѣмеччина (стор. 26)

Ч. 2320 Frister & Rossman Медаль золотий, толькъ ІІ. надгороду.

Оригинальныхъ машинъ до шитья Зингера дѣстати можна во Львовѣ въключно улиця Коперника ч. 2, а осте-
рѣгається передъ всякими іншими, порученными підъ назвою „Зингера“.

Генеральна Агентура

The Singer Manufacturing Co. New-York
Г. НАЙДЛІНГЕРЪ, Львовъ, ул. Коперника, ч. 2.

5-6

Выдавецъ и редакторъ: Іванъ Белей.

Велика партія останківъ сукна

(3 до 4 метри)

у всѣхъ краскахъ, на одя-
ги мужскій, на загортки,
жіночі мантлі бѣгъ дощу,
на жіночі плащі — роз-
сылася за поспѣплатою за
останокъ по 5 гульд.

L. Storch, Brunn.

Останки не до вподоби
принимаються назадъ. Вздохъ
высылаются по присланню
10-крайпаревою марки.
1061-19-52

БОЧОВКИ ВИНА

поручас

К. Ф. ПОПОВІЦА
927 (39-52) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бочовка Гегелійского столового	2 зр. 10 кр.
1 " Гегелійского столового луць- шон якості 2 зр. 30 кр. и 2	50
1 " Гегелійского стол. ароматичного 270 и 3	50
1 " Самородного виноградного	4 зр. 30 кр.
1 " Ермелеки-Бакаторъ стол.	2

Повыше наведеній цѣнъ розуміються вѣкъ бочокъю окованою желѣзними обручами и слачеными портомъ почтовыми, таїль що бѣгъ склонний отиратель жаднихъ бѣгъ компаніи відносить. Купувача обовѣстить толькъ продуцентовъ ручить за здоровий добри, натуральний и лучший вина якъ їхъ Вершесъ, и просить єдиний замовленія.

NEUE (13.) UMGEBARVETE ILLUSTRIERTE AUFLAGE
Brockhaus' Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis à Heft 30 kr.

JEDER BAND FL. 4.50., LEINWAND FL. 5.40., HALBFANZ FL. 5.70. D.W.

Складъ фабричній красокъ, лакеровъ, покостовъ, продуктій хемичніхъ заразомъ и торговля матеріаловъ

ГИБНЕРА и ГАНКЕ

1104 (60-?) во Львовѣ, Ринокъ

поручас

Краски олійній
зовсімъ готовій до ужитку, до мальовання дверей, оконъ, помостівъ, дахъ, домбъ,